

У Х В А Л А
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Бистрицької Лариси Михайлівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень статті 9, частин п'ятої, восьмої, дев'ятої статті 22 Закону України „Про об'єднання співвласників багатоквартирного будинку“ в первинній редакції

м. К и ї в
11 жовтня 2018 року
№ 331-2(II)/2018

Справа № 3-346/2018(4717/18)

Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Сліденка Ігоря Дмитровича – головуючого,
Лемака Василя Васильовича,
Тупицького Олександра Миколайовича – доповідача,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Бистрицької Лариси Михайлівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень статті 9, частин п'ятої, восьмої, дев'ятої статті 22 Закону України „Про об'єднання співвласників багатоквартирного будинку“ від 29 листопада 2001 року № 2866–III (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 10, ст. 78) в первинній редакції.

Заслухавши суддю-доповідача Тупицького О.М. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Суб'єкт права на конституційну скаргу – Бистрицька Лариса Михайлівна – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням визнати такими, що не відповідають частині першій статті 19, частині першій статті 67 Конституції України (є неконституційними), положення статті 9, частин п'ятої, восьмої, дев'ятої статті 22 Закону України „Про об'єднання співвласників багатоквартирного будинку“ від 29 листопада 2001 року № 2866–III в первинній редакції (далі – Закон), постанову Верховного Суду від 3 травня 2018 року у справі № 520/1520/16-ц.

Із аналізу конституційної скарги та доданих до неї матеріалів вбачається, що Київський районний суд міста Одеси заочним рішенням від 24 червня 2016 року задовольнив позовні вимоги Об'єднання співвласників багатоквартирного будинку (далі – ОСББ) про стягнення боргу за житлово-комунальні послуги з Бистрицької Л.М. Апеляційний суд Одеської області ухвалою від 22 листопада 2017 року залишив без змін рішення суду першої інстанції. Постановою Верховного Суду від 3 травня 2018 року рішення судів, прийняті у цій справі, залишено без змін.

У конституційній скарзі зазначається, що суди для вирішення справи за позовом ОСББ застосували положення статей 9, 22 Закону в редакції, яка не була чинною на день подання позову.

Бистрицька Л.М. стверджує, що стаття 9 Закону порушує „конституційне право скажника на сплату зборів у розмірі, встановленому законом“, що суперечить статтям 19, 67 Конституції України. На думку суб'єкта права на конституційну скаргу, встановлена статтею 22 Закону заборона на відмову від укладення договору, оплати або несплати рахунків не відповідає частині першій статті 19 Конституції України, оскільки така заборона є примушенням особи робити те, що не передбачено законодавством.

Автор клопотання, обґрунтовуючи неконституційність оспорюваних положень Закону, наводить норми Цивільного кодексу України та Цивільного процесуального кодексу України, законів України „Про захист прав споживачів“, „Про житлово-комунальні послуги“.

2. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу; у конституційній скарзі має міститися обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (частина перша, пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною, зокрема, за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Стверджуючи про невідповідність статті 9, частин п'ятої, восьмої, дев'ятої статті 22 Закону частині першій статті 19, частині першій статті 67 Конституції України, Бистрицька Л.М. не вказала, у чому полягає зв'язок між наведеними положеннями Закону й Основного Закону України. Крім того, у конституційній скарзі не зазначено, яке з гарантованих Конституцією України прав людини порушено внаслідок застосування Закону. У вказаних положеннях Конституції України визначено засади організації правового порядку в Україні та встановлено обов'язок громадянина сплачувати податки

і збори. Отже, автор клопотання не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Бистрицька Л.М., аргументуючи твердження стосовно неконституційності оспорюваних положень Закону, висловлює незгоду щодо їх застосування в рішеннях у її справі у редакції, яка була чинною на момент виникнення відповідних правовідносин, а не в редакції, чинній на момент звернення з позовом, що не може вважатися обґрунтуванням таких тверджень.

Окрім того, стаття 9 Закону не була застосована в остаточному судовому рішенні у справі Бистрицької Л.М., що свідчить про недотримання нею вимог частини першої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

У конституційній скарзі наведено положення Цивільного кодексу України та Цивільного процесуального кодексу України, законів України, які регулюють відносини щодо надання послуг у житлово-комунальній сфері, яким, на думку автора клопотання, суперечать положення статті 9, частин п'ятої, восьмої, дев'ятої статті 22 Закону. Проте перевірка законів України на їх відповідність іншим законам України згідно зі статтею 8 Закону України „Про Конституційний Суд України“ не належить до повноважень Конституційного Суду України.

Бистрицька Л.М. порушує питання про визнання неконституційною постанови Верховного Суду у складі колегії суддів Першої судової палати Касаційного цивільного суду від 3 травня 2018 року у її справі, що також не належить до повноважень Конституційного Суду України.

Отже, є підстави для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктами 2, 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неналежність до повноважень Конституційного Суду України питань, порушених у конституційній скарзі; неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Бистрицької Лариси Михайлівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень статті 9, частин п'ятої, восьмої, дев'ятої статті 22 Закону України „Про об'єднання співвласників багатоквартирного будинку“ від 29 листопада 2001 року № 2866–III в первинній редакції на підставі пунктів 2, 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неналежність до повноважень Конституційного Суду України питань, порушених у конституційній скарзі; неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Другої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**